

Sygn. akt VIII U 4611/13

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu - Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca **SSO Ewa Roszak**

Protokolant st.sekr.sąd. Joanna Biedermann

przy udziale zainteresowanych: K. P., Ł. S., R. S., H. S.

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 roku w Poznaniu

odwołania **(...) Sp. z o.o. w K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...)

z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...)

z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...)

z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...)

w sprawie **(...) Sp. z o.o. w K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o podstawę wymiaru składki

1. **Oddala odwołanie od decyzji** z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...) **dotyczącej zainteresowanego R. S..**

2. **Oddala odwołanie od decyzji** z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...) **dotyczącej zainteresowanej K. P..**

3. **Oddala odwołanie od decyzji** z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...) **dotyczącej zainteresowanej H. S..**

4. **Oddala odwołanie od decyzji** z dnia 31 sierpnia 2013 r. Nr (...) znak: (...) **dotyczącej zainteresowanego Ł. S..**

5. **Zasądza od (...) Sp. z o.o. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. kwotę 240 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

6. **W pozostałym zakresie wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oddala.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2013r., nr (...), znak: (...) adresowaną do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz **R. S.**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia R. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
(...)	3 769,28 zł	3 769,28 zł	3 252,51 zł
(...)	4 361,08 zł	4 361,08 zł	3 763,17 zł
(...)	4 094,45 zł	4 094,45 zł	3 533,10 zł
(...)	3 132,06 zł	3 132,06 zł	2 702,65 zł
(...)	3 969,69 zł	3 969,69 zł	3 425,44 zł
(...)	3 257,63 zł	3 257,63 zł	2 811,02 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przytoczył treść przepisów stanowiących jej podstawę oraz zapisy Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych obowiązującego u płatnika składek i wskazał, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne R. S. nie uwzględnił przychodu stanowiącego wypłatę świadczeń ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w postaci świadczenia urlopowego oraz paczek świątecznych. Zdaniem organu rentowego płatnik składek przyznając pracownikom paczki świąteczne oraz wypłacając świadczenia urlopowe nie zastosował kryterium socjalnego, nie uwzględniając przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych sytuacji rodzinnej, życiowej i zdrowotnej pracowników (decyzja w aktach ZUS).

Dnia 30 września 2013 r. - w formie i terminie przewidzianym prawem - odwołanie od wyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek, **(...) sp. z o.o. w K.**, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez orzeczenie, iż ubezpieczony nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu jako pracownik płatnika z tytułu świadczeń finansowanych z zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych: świadczeń urlopowych i paczek wymienionych w decyzji, a nadto o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając pełnomocnik Spółki zarzucił brak kompetencji organu rentowego w zakresie kwestionowania kryterium socjalnego, jak i naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, które miały wpływ na wynik sprawy, w szczególności art. 8 i 11 kpa (brak rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść płatnika i brak wyjaśnienia w treści decyzji zasadności przesłanek, którymi kierował się organ przy załatwieniu sprawy), art. 91 ust. 4 ustawy o systemie

ubezpieczeń społecznych (brak rozpatrzenia zastrzeżeń do protokołu kontroli), art. 79 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (określenie zakresu planowanej kontroli bez wskazania zakresu czasowego badanego okresu). Nadto pełnomocnik podniósł, że formuła naliczania świadczenia z ZFŚS zastosowana przez Spółkę jako kryterium przyznawania świadczenia urlopowego uwzględniała sytuację materialną danego pracownika. W przypadku paczek, które pracownicy otrzymywali w okresie przedświątecznym, różnicowanie przedmiotów wchodzących w skład paczki nie jest możliwe z praktycznego punktu widzenia i to z uwagi na liczbę zatrudnionych oraz mnogość poziomów życiowych i materialnych pracowników (k. 3 – 11).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. w odpowiedzi na odwołanie – pismem z dnia 18 października 2013 r. - przytoczył argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji oraz wniósł o jego odrzucenie z uwagi na brak wykazania umocowania pełnomocnika do działania w imieniu i na rzecz płatnika składek, ewentualnie o oddalenie odwołania, jak i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 12 – 14).

Sąd nie wzywał R. S. do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem był on już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 4611/13

Zainteresowany nie zajął stanowiska w sprawie, nie stawiał się na rozprawę.

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2013 roku, nr (...), znak: (...) adresowaną do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz **K. P.**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia **K. P.** z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
(...)	3 301,68 zł	3 301,68 zł	2 849,02 zł
(...)	3 623,08 zł	3 623,08 zł	3 126,35 zł
(...)	3 407,45 zł	3 407,45 zł	2 940,29 zł
(...)	2 409,13 zł	2 409,13 zł	2 078,84 zł
(...)	2 693,36 zł	2 693,36 zł	2 603,95 zł
(...)	2 519,63 zł	2 519,63 zł	2 174,19 zł

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał argumenty takie, jak w wyżej opisanej decyzji z dnia 31 sierpnia 2013 roku znak: (...) (decyzja nr (...)w aktach ZUS).

Dnia 30 września 2013 r. - w formie i terminie przewidzianym prawem - odwołanie od wyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek, (...) **sp. z o.o. w K.**, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez orzeczenie, iż ubezpieczony nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu jako pracownik płatnika z tytułu świadczeń finansowanych z zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych: świadczeń urlopowych i paczek wymienionych w decyzji, a nadto o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik Odwołującej przytoczył argumentację jak w sprawie VIII U 4611/13 (k. 3 – 11 akt VIII U 4612/13).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego odrzucenie z uwagi na brak wykazania umocowania pełnomocnika do działania w imieniu i na rzecz płatnika składek, ewentualnie o oddalenie odwołania, jak i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie w sprawie VIII U 4611/13 (k. 12 – 14 akt VIII U 4612/13).

Sąd nie wzywał K. P. do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem była ona już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 4612/13.

Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2014 r. połączono sprawę ze sprawą VIII U 4611/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzono pod sygn. VIII U 4611/13 (k. 23 akt VIII U 4612/13).

Zainteresowana nie zajęła stanowiska w sprawie, nie stawiała się na rozprawę.

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2013 roku, nr (...), znak:(...) adresowaną do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz **H. S.**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia H. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
(...)	3 574,98 zł	3 574,98 zł	3 084,85 zł
(...)	4 226,88 zł	4 226,88 zł	3 647,38 zł
(...)	3 355,85 zł	3 355,85 zł	2 895,76 zł
(...)	2 676,73 zł	2 676,73 zł	2 309,75 zł
(...)	3 369,06 zł	3 369,06 zł	2 907,16 zł
(...)	2 648,70 zł	2 648,70 zł	2 285,57 zł

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał argumenty takie jak w wyżej opisanej decyzji z dnia 31 sierpnia 2013 roku znak: **2920130100821/4250/2013** (decyzja nr (...)) w aktach ZUS).

Dnia 30 września 2013r. - w formie i terminie przewidzianym prawem - odwołanie od wyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek, **(...) sp. z o.o. w K.**, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez orzeczenie, iż ubezpieczony nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu jako pracownik płatnika z tytułu świadczeń finansowanych z zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych: świadczeń urlopowych i paczek wymienionych w decyzji, a nadto o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik Odwołującej przytoczył argumentację jak w sprawie VIII U 4611/13 (k. 3 – 11 akt VIII U 4613/13).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego odrzucenie z uwagi na brak wykazania umocowania pełnomocnika do działania w imieniu i na rzecz płatnika składek, ewentualnie o oddalenie odwołania, jak i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie w sprawie VIII U 4611/13 (k. 12 – 14 akt VIII U 4613/13).

Sąd nie wzywał **H. S.** do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem była ona już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 4613/13.

Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2014 r. połączono sprawę ze sprawą VIII U 4611/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzono pod sygn. VIII U 4611/13 (k. 23 akt VIII U 4613/13).

Zainteresowana nie zajęła stanowiska w sprawie, nie stawiała się na rozprawę.

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2013 r., nr (...), znak: (...)adresowaną do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz **Ł. S.**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia Ł. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
(...)	3 392,48 zł	3 392,48 zł	3 042,12 zł
(...)	3 962,08 zł	3 962,08 zł	3 418,88 zł
(...)	3 736,85 zł	3 736,85 zł	3 224,53 zł
(...)	3 225,69 zł	3 225,69 zł	2 783,44 zł
(...)	4 027,62 zł	4 027,62 zł	3 475,43 zł

(...)	2 996,70 zł	2 996,70 zł	2 585,85 zł
-------	-------------	-------------	-------------

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał argumenty takie jak w wyżej opisanej decyzji z dnia 31 sierpnia 2013 roku znak: (...)(decyzja nr (...) w aktach ZUS).

Dnia 30 września 2013 r. - w formie i terminie przewidzianym prawem - odwołanie od wyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek, **(...) sp. z o.o. w K.**, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez orzeczenie, iż ubezpieczony nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu jako pracownik płatnika z tytułu świadczeń finansowanych z zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych: świadczeń urlopowych i paczek wymienionych w decyzji, a nadto o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik Odwołującej przytoczył argumentację jak w sprawie VIII U 4611/13 (k. 3 – 11 akt VIII U 4614/13).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego odrzucenie z uwagi na brak wykazania umocowania pełnomocnika do działania w imieniu i na rzecz płatnika składek, ewentualnie o oddalenie odwołania, jak i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie w sprawie VIII U 4611/13 (k. 12 – 14 akt VIII U 4614/13).

Sąd nie wzywał **L. S.** udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem był on już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 4614/13.

Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2014 r. połączono sprawę ze sprawą VIII U 4611/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzono pod sygn. VIII U 4611/13 (k. 23 akt VIII U 4614/13).

Zainteresowany nie zajął stanowiska w sprawie, nie stawił się na rozprawę.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. powstała w 2006 roku, do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Przedsiębiorców została wpisana w dniu 27 marca 2006 r. pod numerem (...). Zarząd spółki tworzą (...), (...) oraz P. C.. Uchwałą Zarządu z dnia 3.05.2013 r. udzielono prokury K. C.. Do reprezentacji Spółki uprawnionych jest dwóch członków Zarządu bądź jeden członek Zarządu i prokurent. Głównym przedmiotem działalności Spółki, w myśl wpisu do KRS, jest produkcja urządzeń, instrumentów oraz wyrobów medycznych, włączając dentystyczne.

dowód: bezsporne, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców (k. 10 akt), uchwała Zarządu z 3.05.2013 r. (k. 11 akt)

Na dzień 30.11.2012r. płatnik zgłaszał do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego 540 osób.

dowód: bezsporne, protokół kontroli płatnika przez pozwanego z dnia 18.04.2013 r. w kopii w aktach ZUS.

W dniu 20 października 2008 r. w odwołującej się spółce został utworzony Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 2008 r.

Do korzystania ze świadczeń Funduszu, jako uprawnionych §18 Regulaminu wymienia m. in. pracowników. Zgodnie z § 8 Regulaminu, przyznawanie wszelkich świadczeń z funduszu jest uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i zdrowotnej uprawnionego przy zachowaniu następujących zasad:

a) świadczenia socjalne mają charakter uznaniowy i wobec powyższego odmowa świadczenia wnioskodawcy nie wymaga uzasadnienia i nie podlega odwołaniu,

b) świadczenia przyznawane są na pisemny wniosek osoby uprawnionej, w szczególnych sytuacjach wniosek może być złożony przez osoby trzecie,

c) pisemny wniosek pracownika musi zawierać możliwie szczegółowy opis sytuacji życiowej, materialnej i zdrowotnej pracownika z uwzględnieniem podania następujących informacji: ilości osób w gospodarstwie domowym, dochodów na członka rodziny (netto lub brutto), wieku i liczby dzieci, opisu stanu zdrowia, wszelkie dokumenty poświadczające powyższe informacje (odcinki płacowe, dokumentację lekarską, zaświadczenia lekarskie, faktury (imienne) za lekarstwa, wizyty, rehabilitację, przejazdy, meble rehabilitacyjne itp.),

d) wnioski niekompletne będą oddalane do uzupełnienia przez wnioskodawcę.

Dochód, w myśl § 2 pkt 4 Regulaminu to deklarowany średni miesięczny dochód brutto na osobę w rodzinie, stanowiący podstawę opodatkowania, obliczany na podstawie dochodów wspólnie zamieszkałych i prowadzących wspólnie gospodarstwo domowe członków rodziny wraz z dziećmi za okres ostatniego miesiąca kalendarzowego.

Nadto dodatkowo przy przyznawaniu świadczeń bierze się pod uwagę sytuację losową i materialną (§ 19 Regulaminu).

Zgodnie z treścią § 12 Regulaminu odwołująca Spółka, jako pracodawca, powołała Komisję do spraw podziału Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Do zadań tej Komisji należy m. in. przygotowanie i przedłożenie płatnikowi preliminarzu podziałów środków z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych przed rozpoczęciem kolejnego roku obrotowego, składanie propozycji zasad przyznawania świadczeń finansowanych z Funduszu oraz nadzór prawidłowej gospodarki środkami finansowanymi z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, zgodnie z zatwierdzonym preliminarzem, a w szczególności opiniowanie lub klasyfikowanie przydziału świadczeń.

W myśl § 17 Regulaminu środki Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych będą przeznaczone, zgodnie z przyjętym w preliminarzu planem podziału środków Funduszu, przede wszystkim na: świadczenia wypoczynkowe, udzielanie pomocy rzeczowej i finansowej, finansowanie lub dofinansowanie imprez okolicznościowych, zakup upominków oraz poczęstunków np. z okazji Dnia Dziecka i Świąt Bożego Narodzenia. Wykonywanie czynności administracyjnych związanych z obsługą w zakresie przyznawania świadczeń socjalnych odwołująca powierzyła pracownikom Działu Personalnego odpowiedzialnym za działalność socjalną (§ 28 Regulaminu).

dowód: Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w aktach pozwanego organu rentowego.

Na posiedzeniu Komisji Socjalnej w dniu 17 marca 2009 roku zostały ustalone zasady przyznawania pracownikom świadczeń urlopowych w roku finansowym 2009. Przyjęto, iż świadczenie urlopowe otrzymać może pracownik, przed udaniem się na minimum 14 – dniowy, nieprzerwany wypoczynek, obejmujący 10 dni urlopu wypoczynkowego lub mniej, który złoży w dziale personalnym wniosek o jego przyznanie według wzoru opracowanego przez dyrektora personalnego odwołującego R. S. (1). Wniosek ten obejmuje jedynie dane pracownika – imię, nazwisko, miejsce pracy – oraz termin wykorzystania urlopu. Postanowiono, iż prawo do jednego świadczenia wypoczynkowego w roku obrotowym przypada pracownikowi, którego wynagrodzenie miesięczne brutto nie przekracza kwoty 4.999 zł. Komisja przewidziała, iż osoby zatrudnione na niepełnych etatach otrzymają świadczenie liczone na bazie wynagrodzenia, które otrzymywałyby proporcjonalnie na pełnym etacie, z możliwością podjęcia przez Komisję innej decyzji w tym zakresie w indywidualnych, uzasadnionych przypadkach. Ustalono także, iż wysokość świadczenia wypoczynkowego będzie naliczana wg formuły: 1050 zł minus 10 % wynagrodzenia brutto pracownika (widniejącego na umowie o pracę, aktualnego na dzień naliczania świadczenia po zaokrągleniu do pełnego złotego).

Zgodnie z protokołami z posiedzeń Komisji Socjalnej z dnia: 20 stycznia 2010 roku, 17 lutego 2011 roku oraz 16 stycznia 2012 roku, świadczenia urlopowe w latach 2010 – 2012 roku były naliczane na dotychczasowych zasadach, ustalonych w dniu 17 marca 2009 roku.

Jedynie podczas posiedzeń Komisji Socjalnej w dniach: 17 lutego 2011 roku oraz 16 stycznia 2012 roku jej członkowie uzgadniając kierunki finansowania wprost określili kwotę, która będzie przeznaczona na paczki świąteczne dla pracowników w latach 2011 i 2012. Określając budżet ZFŚS w dniu 17 marca 2009 r. ujęto jedynie wydatki na świadczenia urlopowe, zapomogi losowe oraz rezerwę. Ustalając kierunki finansowania na rok 2010 dodano pożyczki dla pracowników, festyn dla pracowników oraz dofinansowanie kart M..

dowód: protokoły Komisji Socjalnej z dnia: 17 marca 2009 roku, 20 stycznia 2010 roku, 17 lutego 2011 roku i 16 stycznia 2012 roku w aktach pozwanego organu rentowego.

W latach 2009 – 2012 pracownicy Spółki (...) otrzymywali świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Obejmowały one między innymi paczki świąteczne (w okresie zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia), a także dopłaty do wypoczynku urlopowego.

Świadczenia w postaci dopłaty do wypoczynku faktycznie były naliczane i wypłacane w myśl ustaleń zawartych w pkt 2 protokołu z posiedzenia Komisji z dnia 17 marca 2009 r. Tym samym pracownicy nie składali żadnych dokumentów czy oświadczeń obrazujących ich sytuację życiową, rodzinną czy materialną, a Komisja Socjalna nie badała i nie uwzględniała ewentualnych dochodów pracownika osiąganych z innych tytułów niż stosunek pracy z odwołującą, jak również średniego miesięcznego dochodu brutto na osobę w rodzinie, stanowiącego podstawę opodatkowania, obliczonego na podstawie dochodów wspólnie zamieszkałych i prowadzących wspólne gospodarstwo domowe członków rodziny wraz z dziećmi za okres ostatniego miesiąca kalendarzowego, czyli tego co zostało ustalone w obowiązującym Regulaminie ZFŚS. Na wysokość tego świadczenia wpływ wyłącznie miał poziom wynagrodzenia brutto z tytułu zatrudnienia w Spółce (...). Świadczenie to otrzymywali jedynie ci, których wynagrodzenie miesięczne brutto osiągnięte w Spółce nie przekraczało kwoty 4.999 zł. Ustalając jego wysokość stosowano formułę: 1050 zł – 10 % wynagrodzenia brutto widniejącego na umowie o pracę, aktualnego na dzień naliczania świadczenia po zaokrągleniu do pełnego złotego.

Natomiast świadczenia w postaci paczek z okazji Świąt Bożego Narodzenia były wydawane bez pisemnych wniosków pracowników, bez danych zawierających szczegółowy opis ich sytuacji życiowej, materialnej i zdrowotnej z uwzględnieniem podania informacji o ilości osób w gospodarstwie domowym, dochodów na członka rodziny (netto lub brutto), wieku i liczby dzieci, opisu stanu zdrowia oraz bez udokumentowania wskazanych we wniosku informacji. Paczki świąteczne przyznane przez odwołującą pracownikom miały taką samą wartość w stosunku do każdego z pracowników, niezależnie od ich sytuacji socjalnej. Składały się z kilku, kilkunastu takich samych produktów, nie były różnicowane. Odwołująca nie badała przed ustaleniem wartości paczek, jak i przed ich wydaniem, sytuacji życiowej, zdrowotnej i materialnej pracowników, przyznając je nie kierowała się kryteriami socjalnymi określonymi w Regulaminie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych uznając, iż podstawowe produkty żywnościowe są jednakowo potrzebne pracownikom w okresie świątecznym niezależnie od statusu materialnego osób uprawnionych.

dowód: bezsporne, dokumenty w aktach pozwanego organu rentowego w postaci: regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, protokołu przesłuchania P. C., R. S. (2) i I. P. przed organem rentowym, jak i protokół rozprawy z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie VIII U 4130/ 13 zawierający treść zeznań P. C. i I. P. (k. 73 - 75 akt)

R. S. (1) był w okresie 2010-2012 roku zatrudniony u odwołującej, (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na podstawie umowy o pracę, będąc uprawnionym do korzystania ze świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych finansowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zainteresowany otrzymał:

- w sierpniu 2010 roku świadczenie urlopowe w wysokości 820,00 zł,
- w grudniu 2010 roku paczkę świąteczną o wartości 123,00 zł,
- w lipcu 2011 roku świadczenie urlopowe w wysokości 815,00 zł,

- w grudniu 2011 roku paczkę świąteczną o wartości 123,80 zł,
- w lipcu 2012 roku świadczenie urlopowe w wysokości 795,00 zł,
- w grudniu 2012 roku paczkę świąteczną o wartości 100,00 zł.

Strona odwołująca nie uwzględniła powyższych świadczeń w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanego za okresy: 08/2010, 12/2010, 07/2011, 12/2011, 07/2012, 12/2012.

Płatnik składek naliczył za R. S. składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od następujących podstaw wymiaru:

Okres (mm/rrrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
(...)	2 949,28 zł	2 949,28 zł	2 544,93 zł
(...)	4 238,08 zł	4 238,08 zł	3 657,04 zł
(...)	3 279,45 zł	3 279,45 zł	2 829,84 zł
(...)	3 008,26 zł	3 008,26 zł	2 595,83 zł
(...)	3 174,69 zł	3 174,69 zł	2 739,44 zł
(...)	3 157,63 zł	3 157,63 zł	2 724,73 zł

dowód: bezsporne, dokumenty w aktach pozwanego organu rentowego, w tym protokół kontroli.

K. P. była w latach 2010 - 2012 roku zatrudniona u odwołującej, (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na podstawie umowy o pracę, będąc uprawnioną do korzystania ze świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych finansowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zainteresowana otrzymała:

- w sierpniu 2010 r. świadczenie urlopowe w wysokości 874,00 zł,
- w grudniu 2010 r. paczkę świąteczną o wartości 123,00 zł,
- w lipcu 2011 r. świadczenie urlopowe w wysokości 867,00 zł,
- w grudniu 2011 r. paczkę świąteczną o wartości 123,80 zł,
- w czerwcu 2012 r. świadczenie urlopowe w wysokości 858,80 zł,
- w grudniu 2011 r. paczkę świąteczną o wartości 100,00 zł.

Strona odwołująca nie uwzględniła powyższych świadczeń w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanej za okresy: 08/2010, 12/2010, 07/2011, 12/2012, 06/2012 i 12/2012.

Płatnik składek naliczył za K. P. składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od następujących podstaw wymiaru:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
(...)	2 427,68 zł	2 427,68 zł	2 094,84 zł
(...)	3 500,08 zł	3 500,08 zł	3 020,22 zł
(...)	2 540,45 zł	2 540,45 zł	2 192,15 zł
(...)	2 285,33 zł	2 285,33 zł	1 972,01 zł
(...)	1 834,56 zł	1 834,56 zł	1 862,89 zł
(...)	2 419,63 zł	2 419,63 zł	2 087,90 zł

dowód: bezsporne, dokumenty w aktach pozwanego organu rentowego, w tym protokół kontroli.

H. S. była w okresie 2010-2012 roku zatrudniona u odwołującej, (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na podstawie umowy o pracę, będąc uprawnioną do korzystania ze świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych finansowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zainteresowana otrzymała:

- w sierpniu 2010 r. świadczenie urlopowe w wysokości 848,70 zł,
- w grudniu 2010 r. paczkę świąteczną o wartości 123,00 zł,
- w lipcu 2011 r. świadczenie urlopowe w wysokości 839,40 zł,
- w grudniu 2011 r. paczkę świąteczną o wartości 123,80 zł,
- w czerwcu 2012 r. świadczenie urlopowe w wysokości 839,40 zł,
- w grudniu 2012 r. paczkę świąteczną o wartości 100,00 zł.

Strona odwołująca nie uwzględniła powyższych świadczeń w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanej za okresy: 08/2010, 12/2010, (...), (...), (...), (...).

Płatnik składek naliczył za H. S. składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od następujących podstaw wymiaru:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
(...)	2 726,28 zł	2 726,28 zł	2 352,52 zł
(...)	4 103,88 zł	4 103,88 zł	3 541,23 zł
(...)	2 516,45 zł	2 516,45 zł	2 171,44 zł
(...)	2 552,93 zł	2 552,93 zł	2 202,92 zł
(...)	2 529,66 zł	2 529,66 zł	2 182,85 zł
(...)	2 548,70 zł	2 548,70 zł	2 199,28 zł

dowód: bezsporne, dokumenty w aktach pozwanego organu rentowego, w tym protokół kontroli.

Ł. S. był w latach 2010 - 2012 roku zatrudniony u odwołującej, (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na podstawie umowy o pracę, będąc uprawnionym do korzystania ze świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych finansowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zainteresowany otrzymał:

- w sierpniu 2010 r. świadczenie urlopowe w wysokości 840,00 zł,
- w grudniu 2010 r. paczkę świąteczną o wartości 123,00 zł,
- w lipcu 2011 r. świadczenie urlopowe w wysokości 825,00 zł,
- w grudniu 2011 r. paczkę świąteczną o wartości 123,80 zł,
- w lipcu 2012 r. świadczenie urlopowe w wysokości 815,00 zł,
- w grudniu 2012 r. paczkę świąteczną o wartości 100,00 zł.

Strona odwołująca nie uwzględniła powyższych świadczeń w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanego za okresy: 08/2010, 12/2010, (...), (...), (...), (...).

Płatnik składek naliczył za Ł. S. składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od następujących podstaw wymiaru:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	Ubezpieczenie zdrowotne
-------------------	---------------------------------------	--	-------------------------

(...)	2 552,48 zł	2 552,48 zł	2 317,29 zł
(...)	3 839,08 zł	3 839,08 zł	3 312,74 zł
(...)	2 911,85 zł	2 911,85 zł	2 512,63 zł
(...)	3 101,89 zł	3 101,89 zł	2 676,62 zł
(...)	3 212,62 zł	3 212,62 zł	2 772,17 zł
(...)	2 896,70 zł	2 896,70 zł	2 499,56 zł

dowód: bezsporne, dokumenty w aktach pozwanego organu rentowego, w tym protokół kontroli.

W okresie od 18 lutego 2013 roku do 18 kwietnia 2013 roku organ rentowy przeprowadził kontrolę w odwołującej się Spółce w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których poboru zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacania tych świadczeń oraz dokonywania rozliczeń z tego tytułu, prawidłowość i terminowość opracowywania wniosków o świadczenia emerytalne i rentowe oraz wystawiania zaświadczeń lub zgłaszania danych dla celów ubezpieczeń społecznych.

Konsekwencją poczynionych ustaleń było wydanie zaskarżonych decyzji, w których organ rentowy stwierdził, że przychód osiągnięty przez pracowników w postaci paczek wydawanych na Święta, jak i dopłat do wypoczynku, sfinansowanych ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w latach 2010 – 2012 stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne.

dowód: dokumenty w aktach pozwanego organu rentowego, w tym protokół kontroli.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego oraz aktach sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w ramach przysługujących im kompetencji oraz w przewidzianej przez prawo formie. Nadto dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Nadto dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Fakt braku zakwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwolił nadto na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Nadto Sąd przeprowadził dowód z dokumentu urzędowego w postaci – poświadczonego przez pełnomocnika odwołującej - protokołu rozprawy z dnia 31 marca 2014r. w sprawie sygn. akt VIII 4130/13, toczącej się pomiędzy pozwanym a odwołującą o podstawę wymiaru składek przed tutejszym Sądem, zawierającego treść zeznań P. C. (przesłuchanego za odwołującą Spółkę) i I. P. (przesłuchanej w charakterze świadka). Należy bowiem wskazać, że I. P. i P. C. zostali przesłuchani w wyżej wskazanej sprawie na okoliczność prawidłowości określenia przez pozwanego podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne pracowników, w tym zainteresowanych w tamtej sprawie. Zgodnie z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. W myśl natomiast art. 217 § 3 k.p.c. Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki

lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione. Sąd uznał, że okoliczności, na jakie został powołany dowód z przesłuchania I. P. oraz P. C., zostały już dostatecznie wyjaśnione. Tym samym, Sąd odstąpił w niniejszej sprawie od przeprowadzenia dowodu z przesłuchania tych osób na okoliczność podstaw wydania zaskarżonych decyzji oraz ustalenia przesłanek dotyczących określenia podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne zainteresowanych w zakresie świadczeń socjalnych. Żadna ze stron wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania tych osób nie składała. Zeznania zawarte w załączonym protokole rozprawy nie wnosiły żadnych nowych okoliczności do sprawy wymagających przeprowadzenia dowodu z bezpośredniego przed sądem przesłuchania.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Przedmiotem sporu było ustalenie czy pozwany prawidłowo zaliczył do podstawy wymiaru składek pracownikom odwołującej spółki kwoty stanowiące wartość świadczeń socjalnych w postaci świadczenia urlopowego i paczek świątecznych. Przy czym sporna była jedynie sama zasada, a nie wysokość świadczeń.

Tytułem wstępu podnieść należy, iż zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między innymi: realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności: a) stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych, b) ustalanie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych oraz wypłacanie tych świadczeń, chyba że na mocy odrębnych przepisów obowiązki te wykonują płatnicy składek, c) wymierzanie i pobieranie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, d) prowadzenie rozliczeń z płatnikami składek z tytułu należnych składek i wypłacanych przez nich świadczeń podlegających finansowaniu z funduszy ubezpieczeń społecznych lub innych źródeł, e) prowadzenie indywidualnych kont ubezpieczonych i kont płatników składek, f) orzekanie przez lekarzy orzeczników Zakładu oraz komisje lekarskie Zakładu dla potrzeb ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Stosownie natomiast do treści art. 83 ust. 1 ustawy Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: 1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych; 2) przebiegu ubezpieczeń; 3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek; 3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek; 4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych; 5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Powyższe jednoznacznie wskazuje na to, że zadania i uprawnienia pozwanego zostały w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych ujęte bardzo szeroko, a wyliczenia zawarte w wyżej wymienionych regulacjach mają charakter przykładowy i katalog zadań pozwanego oraz rodzajów decyzji, jakie mogą być przez niego wydawane, nie jest ograniczony zapisami zawartymi w przywołanych przepisach. Świadczy o tym użycie przez ustawodawcę zwrotów takich jak: „między innymi”, czy „w szczególności”. Nie ulega zatem, w ocenie Sądu, jakiegokolwiek wątpliwości, iż pozwany miał prawo do dokonania analizy prawidłowości wydatkowania przez odwołującą środków z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Tylko bowiem przyznanie takiego uprawnienia pozwanemu umożliwia prawidłową realizację przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych, do czego Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zobowiązany na mocy art. 68 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy. Gdyby bowiem uznać, iż organ rentowy nie ma takich uprawnień, to należałoby stwierdzić, że kontrola prawidłowości ustalania wysokości składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w zakresie świadczeń uzyskiwanych przez pracowników byłaby iluzoryczna. Organ rentowy mógłby jedynie ustalać, czy określone środki zostały wypłacone z odrębnego rachunku bankowego przeznaczonego na środki zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, co mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której, w przypadku dokonania na rzecz ubezpieczonych wypłat różnego rodzaju kwot, niezależnie od ich przeznaczenia, ale ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, należałoby uznać automatycznie, iż środki te nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne. Akceptacja takiego poglądu doprowadziłaby do absurdalnej sytuacji, w której to pracodawca, dokonując przesunięcia określonych środków finansowych, dowolnie, bez jakiegokolwiek kontroli ze strony powołanego do tego organu, jakim niewątpliwie w świetle brzmienia art. 68 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy jest pozwany, bez konieczności przestrzegania

przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, określałby, jakie przychody stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne. Z tego powodu niewłaściwy jest zdaniem Sądu, pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 11.10.2012 r. w sprawie III AUa 568/12, z dnia 24.01.2013 roku w sprawie III AUa 674/12 oraz Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu wyroku z dnia 11 stycznia 2012 roku w sprawie III AUa 1421/11, w których zakwestionowano uprawnienia kontrolne pozwanego w tym zakresie, wskazując, iż uprawnienia takie mają jedynie związki zawodowe oraz Państwowa Inspekcja Pracy. Wskazać przy tym należy, iż dopuszczalność takiej kontroli wynika z treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2009 roku, I UK 121/09, w którym Sąd ten ocenił prawidłowość wyroku w przedmiocie odwołania od decyzji w przedmiocie wymierzenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz zdrowotne od przychodów uzyskanych przez ubezpieczonych w formie bonów towarowych sfinansowanych ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Prawo pozwanego do kontrolowania płatników składek w zakresie wydatkowania środków zgromadzonych na rachunku Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych wynika także z treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 roku, sygn. akt I UK 140/12, w którym Sąd Najwyższy ocenił prawidłowość ustalenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w związku z wypłaconymi ubezpieczonym świadczeń z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Świąt Wielkanocnych.

Wskazać również należy, iż nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy podniesione przez odwołującą zarzuty co do naruszenia przez pozwanego przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego czy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się bowiem na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2009 roku, I UK 151/09). Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że sąd ubezpieczeń społecznych – jako sąd powszechny – może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1980 roku, III CZP 43/80, OSNCP 1981 nr 8, poz. 142, z dnia 27 listopada 1984 roku, III CZP 70/84, OSNCP 1985 nr 8, poz. 108 oraz z dnia 21 września 1984 roku, III CZP 53/84, OSNCP 1985 nr 5-6, poz. 65). Co istotne, takie wady w niniejszej sprawie nie występują. Podobna sytuacji występuje co do zarzutu dotyczącego sprecyzowania czasookresu przedmiotowej kontroli

Poniżej wskazać natomiast należy przepisy i okoliczności wpływające na ocenę merytorycznej prawidłowości zaskarżonych rozstrzygnięć pozwanego.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a, a więc między innymi pracowników, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12 (zastrzeżenia nie mają znaczenia w sprawie). Stosownie do treści art. 20 ust. 1 cyt. ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3 (zastrzeżenia nie mają znaczenia w sprawie).

Zgodnie natomiast z treścią art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 roku, nr 164, poz. 1027 ze zmianami) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z tym, że podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 81 ust. 6 ustawy).

Przychód w myśl art. 4 pkt 9 cyt. ustawy definiuje się w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu: zatrudnienia w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, służby, wykonywania mandatu posła lub senatora, wykonywania pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia integracyjnego i stypendium wypłacanych bezrobotnym oraz stypendium sportowego, a także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jak również z tytułu współpracy przy tej działalności lub współpracy przy wykonywaniu umowy. Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 roku, poz. 361 ze zmianami) za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było więc to, czy kwoty przypisane zainteresowanym jako przychód, wskazane w części rozstrzygającej decyzji, faktycznie stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne i czy w związku z tym prawidłowo kwoty te zostały doliczone do przychodów osiągniętych przez zainteresowanych w spornych okresach.

Świadczenia przyznane pracownikom, w tym: R. S., K. P., H. S. i Ł. S. z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w związku ze Świątami Bożego Narodzenia w grudniu 2010, 2011 i 2012 roku, jak i dopłaty do wypoczynku w maju, sierpniu, wrześniu 2010, lipcu, sierpniu, wrześniu 2011, styczniu, kwietniu, maju, lipcu, sierpniu 2012 roku stanowiły przychód ubezpieczonych w rozumieniu wyżej cytowanych przepisów. To, że kwoty te stanowią przychód nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości, skoro niewątpliwie kwoty te są elementem przychodu ze stosunku pracy, stosownie do treści art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wynika wprost z treści art. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych za przychody ze stosunku pracy uznaje się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne z tym związane, a wyliczenie wskazane w powołanym przepisie ma jedynie charakter przykładowy, na co wskazuje jednoznacznie użycie sformułowania „w szczególności”.

Skoro zatem sporne w sprawie kwoty stanowią, w świetle powyższego, przychód w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, to w następnej kolejności należało ustalić, czy kwoty te podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanej. Stosownie bowiem do treści §1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 1998 roku, nr 161, poz. 1106 ze zmianami) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągniany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. §2 ust. 1 tego rozporządzenia zawiera zamknięty katalog wyłączeń określonych przychodów z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. W pkt 19 wskazano, iż **nie stanowią podstawy wymiaru składek świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.**

W tej części rozważań w pierwszej kolejności należy określić, jakie warunki musi spełniać świadczenie, by mogło być uznane za przeznaczone na cele socjalne.

Zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 592) działalność socjalną stanowią: usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, sportowo-rekreacyjnej, opieki nad dziećmi w żłobkach, klubach dziecięcych, przedszkolach oraz innych formach wychowania przedszkolnego, udzielanie pomocy materialnej - rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe na warunkach

określonych umową. Powyższy przepis zawiera definicję legalną działalności socjalnej pracodawcy, która może być finansowana ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, przy czym jest to definicja węższa, aniżeli zawarta w art. 16 Kodeksu pracy, w którym wskazano, iż pracodawca, stosownie do możliwości i warunków, zaspokaja socjalne, bytowe i kulturalne potrzeby swoich pracowników. Oznacza to, że tylko formy działalności socjalnej wymienione w ustawie mogą być finansowane ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (vide Katarzyna Piecyk, Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, Wolters Kluwer sp. z o.o., Warszawa 2011).

Powyższa definicja sugeruje, iż sfinansowanie wymienionej powyżej działalności ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oznacza, iż sfinansowanie to mieści się w pojęciu celów socjalnych. Wniosek taki jednak nie jest trafny, bowiem dla uznania, iż określone świadczenie ma charakter socjalny niezbędne jest także przestrzeganie pozostałych przepisów ustawy, w tym art. 8 ust. 1 i 2 oraz regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2009 roku, I UK 121/09 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 roku, I UK 140/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 stycznia 2013 roku, III AUa 680/12). Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Ust. 2 tego przepisu wskazuje, iż zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu, z uwzględnieniem ust. 1, oraz zasady przeznaczania środków Funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej określa pracodawca w regulaminie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Regulamin taki stanowi źródło prawa pracy (art. 9§1 kp) i jego przestrzeganie należy do obowiązków pracodawcy jako dysponenta środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Regulamin jako źródło prawa pracy musi być oczywiście zgodny z przepisami powszechnie obowiązującymi, a zatem także z przepisami ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Problemem do rozstrzygnięcia pozostawało więc ustalenie tego, czy odwołująca Spółka wydatkując środki z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, czyniła to zgodnie z uchwalonym i obowiązującym u niej Regulaminem tego Funduszu, jak i obowiązującą w tym zakresie ustawą. Dotyczy to zarówno trybu postępowania, jak i stosowanych kryteriów przyznawania świadczeń.

Obowiązkową treść regulaminu stanowią postanowienia określające zasady przeznaczania środków funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej oraz zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z funduszu. W Regulaminie obowiązującym w odwołującej Spółce, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy, zapisano, iż środki Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych będą przeznaczone przede wszystkim na świadczenia wypoczynkowe, udzielanie pomocy rzeczowej i finansowej, finansowanie lub dofinansowanie imprez okolicznościowych, zakup upominków oraz poczęstunków, np. z okazji Dnia Dziecka czy Świąt Bożego Narodzenia.

W niniejszej sprawie nie było sporne to, że zainteresowani uzyskali w miesiącach wskazanych w zaskarżonych decyzjach kwoty w nich wymienione jako świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Z przytoczonych powyżej zapisów Regulaminu wynika także, iż świadczenia wypłacone/wydane zainteresowanym w latach 2010 – 2012 zostały przewidziane w Regulaminie jako świadczenia socjalne (§17 pkt 1 i 2 Regulaminu). Sam jednak fakt, że świadczenia te zostały przewidziane w Regulaminie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i mogły być tym samym wypłacone/wydane zainteresowanym nie oznacza, iż miały one charakter socjalny. Dla takiego stwierdzenia niezbędne jest bowiem, by świadczenia te zostały wypłacone zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz zgodnie z zapisami Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

W okolicznościach sprawy nie sposób jednak uznać, że świadczenia przyznane zainteresowanym miały charakter socjalny i tym samym, by można je wyłączyć z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. Podnieść bowiem należy, iż brzmienie art. 8 ust. 1 cyt. ustawy nie upoważnia do przyznawania świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych bez uwzględnienia sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracownika. Przepis ten wyraźnie określa związek pomiędzy wartością przyznawanego świadczenia a łącznie rozpatrywaną sytuacją życiową, rodzinną i materialną osoby uprawnionej. Podobnie zresztą stanowi § 8 Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych obowiązującego w (...) Sp. z o.o. Wśród wymienionych tam zasad mowa jest o

elementach koniecznych wniosku o świadczenie z Funduszu, jak i o tym, że wniosek niekompletny będzie oddalany do uzupełnienia. Sprecyzowane tam też zostały minimalne informacje składające się na dane o sytuacji życiowej, materialnej i zdrowotnej pracownika : ilość osób w gospodarstwie, wiek i liczba dzieci, dochody na członka rodziny, opis stanu zdrowia. Co istotne jak zapisano w § 8 Regulaminu przyznawanie wszelkich świadczeń zostało uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i zdrowotnej uprawnionego.

Odwołująca Spółka, wydając w latach 2010 – 2012 z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych swoim pracownikom, w tym zainteresowanym , świadczenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia (przyznając paczki) i wypłacając dopłaty do wypoczynku, nie uczyniła zadość wymogom stawianym w przywołanym przepisie ustawy oraz obowiązującym w Spółce Regulaminie. Po pierwsze, mimo treści Regulaminu, wartość świadczeń wypoczynkowych przyznawanych pracownikom, w tym zainteresowanej, została uzależniona wyłącznie od wysokości wynagrodzenia osiąganego w Spółce, co w żadnym stopniu nie oznacza uwzględnienia łącznie, czego wymaga ustawa i Regulamin, sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej. Odwołująca Spółka w żaden bowiem sposób nie analizowała i nie uwzględniała tego - przyznając świadczenie - ile osób prowadzi z zainteresowanymi gospodarstwo domowe, ile osób pozostaje na ich utrzymaniu, jaki jest ich majątek, czy i jakie osiągają dodatkowe dochody, czy i w jakiej wysokości dochody osiągają pozostali członkowie ich rodziny, czy korzystają z pomocy socjalnej, jakie są ich koszty utrzymania, mimo iż taki obowiązek wynikał z Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Odwołująca nie miała wiedzy o sytuacji rodzinnej materialnej i życiowej zainteresowanych, a przynajmniej – o ile wiedzę taką choćby w części posiadała np. w zakresie ilości dzieci – to w żadnym stopniu nie przekładała jej na wielkość przyznawanego świadczenia urlopowego. Z kolei zainteresowani nie składali wymaganych w Regulaminie dokumentów obrazujących sytuację życiową, materialną i zdrowotną, które miałyby stanowić podstawę do ustalenia jej sytuacji w spornych okresach. Dopiero natomiast zebranie choćby w minimalnym zakresie informacji o wysokości przychodu na członka rodziny i uwzględnienie uzyskanych danych przy ustalaniu wysokości świadczeń z Funduszu, umożliwiłoby uznanie, iż świadczenia te przyznane zostały zgodnie z przepisami ustawy i jako takie stanowią świadczenia socjalne. Samo zaś przyznanie świadczenia urlopowego bez złożenia przez zainteresowanych dokumentów obrazujących ich sytuację życiową, materialną i zdrowotną lub choćby samego oświadczenia w tym zakresie, jak i uzależnienie wysokości przyznawanej pomocy wyłącznie od wysokości wynagrodzenia pracownika osiąganego w odwołującej Spółce jest naruszeniem przepisu art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, jak i treści obowiązującego w Spółce Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Powyższe należy odnieść również do wydanych zainteresowanym paczek w spornych okresach, które dodatkowo, wbrew postanowieniom Regulaminu, zostały przyznane bez wniosku, jak i bez analizy w jakimkolwiek stopniu sytuacji życiowej, rodzinnej i majątkowej, w tym dochodów uzyskiwanych przez innych członków rodziny prowadzących wspólnie z nimi gospodarstwo domowe. Dodatkowo, wartość paczek była jednakowa dla każdego pracownika, niezależnie od sytuacji socjalnej, w jakiej się znajdował. Nie sposób przy tym podzielić stanowiska odwołującej, iż przyznanie pracownikom paczek dopuszczalne jest bez uwzględnienia kryterium socjalnego. W wyroku z dnia 23 października 2008 roku II PK 74 /08 Sąd Najwyższy wprawdzie wskazał, iż kryterium socjalne stosuje się wyłącznie do ulgowych usług i świadczeń oraz dopłat z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, to jednak niewątpliwie paczki świąteczne mają charakter ulgowy (vide uzasadnienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 roku III AUa 1063/12). Przy tym wskazać należy, iż powołane przez odwołującą w tym zakresie orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 lutego 2013 roku wydane w sprawie III AUa 1094/12 odnosiło się do sytuacji, gdy paczka składała się z jednego produktu (indyka), co dodatkowo uniemożliwiało jej zróżnicowanie (trudno w rzeczywistości stosować kryterium socjalne badając wielkość indyka, który ma być przeznaczony na świadczenie rzeczowe dla konkretnej osoby, w ocenie Sądu Apelacyjnego różnicowanie świadczeń w postaci indyka w oparciu o kryterium socjalne, czyli de facto przyznawanie większych lub mniejszych jego elementów z uwzględnieniem kryterium socjalnego wypaczyłoby charakter świadczenia). Tymczasem w niniejszej sprawie bezsporne było to, iż paczki składały się z kilku, kilkunastu produktów, co sprzyjało dokonaniu różnicowania ich wartości w zależności od sytuacji życiowej, rodzinnej i majątkowej pracownika.

Mimo treści obowiązującego w Spółce Regulaminu, strona odwołująca przyznając świadczenia finansowane ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, odstąpiła od stosowania kryterium socjalnego według zasad określonych przez nią w Regulaminie i powołanych wyżej przepisach prawa. Jakkolwiek zastosowano zasady zawarte w protokołach z posiedzeń Komisji Socjalnej, zwłaszcza tym z 17 marca 2009 r., to jednak w istotnym zakresie są one sprzeczne z postanowieniami Regulaminu, jak i cyt. ustawą. Uzależnienie wysokości świadczenia wyłącznie od wysokości wynagrodzenia pracownika w Spółce nie spełnia przedmiotowych kryteriów socjalnych.

Przyznawanie, jak w niniejszej sprawie, świadczeń urlopowych z Funduszu wyłącznie w oparciu o wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego przez pracownika w Spółce oraz przyznawanie paczek w równej wysokości wszystkim pracownikom, niezależnie od sytuacji socjalnej, w jakiej się znajdują, pozostaje w sprzeczności z treścią art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (vide podobnie Sąd Apelacyjny w Poznaniu między innymi w wyrokach: z dnia 25 kwietnia 2013 roku, III AUa 906/12, z dnia 13 lutego 2013 roku, III AUa 1022/12, z dnia 14 marca 2013 roku, III AUa 1269/12). Tym samym Sąd nie akceptuje nietrafnych i błędnie uzasadnionych poglądów wyrażonych w wyrokach Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu i Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przytoczonych w toku postępowania przez odwołującą Spółkę. Zaakceptowanie choćby poglądu wyrażonego przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie prowadzić by mogło do sytuacji nie do zaakceptowania, w której wszystkie przychody uzyskiwane przez pracownika od pracodawcy mogłyby być przekazywane z rachunku zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, co oznaczałoby już samo w sobie, że nie stanowiłyby podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. Jest zgoła inaczej. Jak już bowiem powyżej wzmiankowano, tylko szczegółowa wiedza w zakresie sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej zainteresowanych i jej uwzględnianie w zakresie wysokości świadczeń socjalnych, a takowej odwołująca nie posiadała, pozwoliłyby na uznanie, iż wypłacone przez odwołującą Spółkę świadczenia miały charakter socjalny, choć to i tak mogłoby budzić wątpliwości, bowiem, jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 2012 roku, I UK 140/12 ustalanie sytuacji socjalnej pracownika w sposób dorozumiany nie jest dopuszczalne, a przyznanie świadczeń musi się odbywać w trybie określonym w Regulaminie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Ten tryb został przez odwołującą Spółkę także naruszony, bowiem odstąpiono od obowiązku przedłożenia przez zainteresowanych dokumentów obrazujących ich sytuację socjalną aktualną w okresach przyznawania poszczególnych świadczeń, a w zakresie paczki świątecznej jej przyznanie nastąpiło bez wniosku zainteresowanych, a zatem sprzecznie z postanowieniami Regulaminu. Możliwe wprawdzie w istocie jest uruchamianie środków z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych bez wniosków pracowników, ale jeżeli obowiązek ich składania, jak w realiach sprawy, został wprowadzony przez świadczeniodawcę, to także jego przestrzeganie jest niezbędne dla uznania, iż świadczenie ma charakter socjalny. Powyższe uchybienia świadczą o tym, iż odwołująca wypłaciła/wydała sporne świadczenia bezpodstawnie, nadto nie uwzględniając okoliczności, od których zaistnienia uzależnione zostało prawo zainteresowanych do świadczeń. Takiego działania nie usprawiedliwiają również kryteria przyznania świadczeń wypoczynkowych ustalone w protokole posiedzenia Komisji Socjalnej z dnia 17 marca 2009 roku, jako sprzeczne z § 8 i § 19 Regulaminu. W świetle powyższego jako odosobniony należy również uznać pogląd Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wyrażony w przywołanym przez odwołującą wyroku z dnia 27 września 2012 roku, w sprawie III AUa 429/12.

Wskazać należy w tym miejscu, iż ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych realizuje postulat i zarazem zasadę prawa pracy, by pracodawca w miarę możliwości zaspokajał bytowe, kulturalne i socjalne potrzeby pracujących. Podstawowa zasada dysponowania środkami funduszu została określona w art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Zasada ta stanowi, że przyznawanie ulgowych świadczeń i wysokość dopłat z funduszu powinno być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby korzystającej z funduszu. Nie ma w tym zakresie wyjątków. Nawet regulamin zakładowego funduszu świadczeń socjalnych nie może zmienić tej zasady. Sąd świadczenia wypłacone przez pracodawcę z pominięciem owej zasady podstawowej nie mogą być ocenione w sensie prawnym jako świadczenia socjalne, a jeżeli tak, to nie mogą korzystać z uprawnień przyznanych tym świadczeniom przez system ubezpieczeń społecznych (vide powołany powyżej wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2009 roku, I UK 121/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 stycznia 2013 roku, III AUa 759/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 roku, III AUa 1064/12). Na konieczność wydatkowania środków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych zgodnie z przepisami ustawy i regulaminu zakładowego funduszu

świadczeń socjalnych wskazywał Sąd Najwyższy również wcześniej (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2001 roku, I PKN 579/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2004 roku, I PK 22/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 sierpnia 2005 roku, I PK 12/05). W związku z powyższymi wywodami za nietrafny należy uznać pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 października 2008 roku, I PK 74/08, iż przepis art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie odnosi się do całości działalności socjalnej w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej ustawy, a jedynie do ulgowych świadczeń i usług, a regulamin może przewidywać wydatkowanie środków funduszu na inne cele mieszczące się w ramach działalności socjalnej oraz ustalać inne zasady korzystania z tych świadczeń, np. powszechnej dostępności na równych zasadach w zakresie imprez integracyjnych. Wskazać również należy, iż w uzasadnieniach wyroków z dnia 16 września 2009 roku, I UK 121/09 oraz z dnia 20 czerwca 2012 roku, I UK 140/12 Sąd Najwyższy kategorycznie zaznaczył, iż świadczenia z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych muszą być w każdym wypadku, bez wyjątku przyznawane z uwzględnieniem indywidualnie ocenianej sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracownika, bowiem jest to założenie ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. W ocenie Sądu przyznanie danego świadczenia poza trybem i warunkami określonymi w regulaminie ZFŚS, nawet gdyby odbywała się za zgodą pracowników czy związków zawodowych, stanowi naruszenie regulaminu, jak i art. 8 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Nie mają również jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy twierdzenia odwołującej Spółki dotyczące ewentualnego konfliktu pomiędzy pracownikami a Spółką w przypadku domagania się przez odwołującą ujawniania dochodów członków rodziny pracownika. Wskazać bowiem należy, iż przetwarzanie danych w zakresie określonym w art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych jest bowiem możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 roku, nr 101, poz. 926 ze zmianami). Nie może przecież ulegać żadnej wątpliwości, iż dla sprostania wymogom przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, a więc dla realizacji nałożonych tam obowiązków niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych pracowników we wskazanym zakresie (vide także Katarzyna Piecyk, Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, Wolters Kluwer sp. z o.o., Warszawa 2011).

W ocenie Sądu przyjęte kryterium, jakkolwiek spowodowało zróżnicowanie wypłacanych świadczeń urlopowych, to jednak nie stanowi spehnienia ustawowego wymogu indywidualnej analizy sytuacji życiowej, rodzinnej i majątkowej każdego z uprawnionych do uzyskania spornych świadczeń socjalnych. Zresztą analiza poszczególnych spraw, które wpłynęły do tut. Sądu wskazuje, iż zróżnicowanie to było nieznaczące. Skład orzekający podziela m.in. stanowisko wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26.09.2013 r. III AUa 504/13 (LEX nr 1381429) - jest mało prawdopodobne, ażeby wszyscy pracownicy zatrudnieni u jednego pracodawcy pozostawali jednocześnie w jednakowej sytuacji materialnej, życiowej i rodzinnej. Sytuacja życiowa ma wszak z natury rzeczy charakter zmienny i może ulegać w pewnych okresach życia danego człowieka pogorszeniu, np. w związku z chorobą, śmiercią członka rodziny, czy też utratą mieszkania itp. Sytuacja rodzinna dotyczy zaś przede wszystkim liczby członków rodziny, z którymi pracownik prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i na pewno różniła się u poszczególnych pracowników, a sytuacja materialna dotycząca posiadanych zasobów majątkowych i uzyskiwanych dochodów, sprowadza się nie tylko do ustalenia wysokości nagrodzenia pracownika zatrudnionego u płatnika, ale dotyczy wszystkich osób, z którymi ten pracownik prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Te wszystkie informacje pozwalają dopiero w prawidłowy sposób ustalić kryterium socjalne, którym winien kierować się płatnik dokonując dystrybucji spornych świadczeń z funduszu socjalnego. Gdy pracownicy uzyskują w tej samej lub zbliżonej do siebie wysokości wynagrodzenia ze stosunku pracy łączącego ich z danym płatnikiem, sytuacja poszczególnych ubezpieczonych z uwagi na ich sytuację życiową i rodzinną może być różna z wyżej omówionych powodów. Wysokość wynagrodzenia danego pracownika określana jest wszak w odniesieniu do zajmowanego stanowiska i wykonywanej pracy, a nie szeroko rozumianej sytuacji socjalnej. Tym samym różna będzie sytuacja socjalna osób pobierających to samo wynagrodzenie za pracę w zależności od tego, czy będą to osoby samotne, czy mające kogoś na utrzymaniu, czy utrzymują takie osoby same czy też z kimś, czy osoby z którymi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe uzyskują przychód czy też nie.

Nadmienić należy, że zastosowanie oświadczeń wskazujących na średni dochód na osobę w rodzinie, jak i zebranie pozostałych danych wynikających z treści § 8 Regulaminu, stanowiłoby w ocenie Sądu wystarczające źródło dotyczące

sytuacji socjalnej pracownika. Informacja – wiedza ta musi być jednak zebrana i zastosowana w praktyce przy przyznawaniu i dzieleniu świadczeń socjalnych. Nie sposób przyjąć, że sytuacja rodzinna, materialna wszystkich pracowników jest identyczna – w konsekwencji informacja o sytuacji socjalnej winna znaleźć swe odzwierciedlenie w różnicowaniu świadczeń wydatkowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. i powołanych przepisów prawa materialnego, oddalił odwołania jako bezzasadne, orzekając, jak w punkcie 1 – 5 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punktach 6 - 7 wyroku na podstawie art. 98 kpc w zw. § 2 ust. 1 i 2, § 3 ust. 1 oraz §11 ust. 2 w zw z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 roku, nr 163, pozycja 1349 ze zmianami).

Stosownie do § 2 ust. 1 rozporządzenia Sąd może przyznać opłaty wyższe od minimalnych, jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz niezbędny nakład pracy radcy prawnego; nie mogą być one wyższe niż sześciokrotne stawki minimalne ust. 2. W myśl §3 ust. 1 tegoż rozporządzenia przy ustalaniu w umowie opłaty bierze się pod uwagę rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz wymagany nakład pracy radcy prawnego. Mając powyższe na uwadze, oceniając nakład pracy pozwanego, Sąd uznał, iż zasadne jest zasądzenie od odwołującej na rzecz pozwanego kwoty 60 zł, odpowiadającej minimalnej stawce kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z powołanymi przepisami od każdej z połączonych spraw, co w rozpoznawanej sprawie łącznie dało kwotę 240 zł. W zakresie w jakim żądanie pozwanego dotyczyło zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości przekraczającej w/w kwotę – Sąd wniosek oddalił.

SSO Ewa Roszak